

ARQUEOCEC

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 2 Suplement del núm. 11
Abril 2012

ACTIVITATS, FETS I NOTÍCIES D'ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

Barcelona recupera un nou tram de muralla romana

L'ampliació del Pati Llimona ha deixat al descobert les restes del segle IV

Juan Carlos Moreno / Dilluns, 19 de març de 2012

Els treballs d'ampliació del Centre Cívic Pati Llimona, al barri Gòtic de Barcelona, han deixat al descobert 17 metres de la muralla de l'antiga Bàrcino del segle IV, entre els quals es troba una de les 76 torres que defensaven la ciutat —per això tenia el sobrenom de la 'ciutat coronada'—, i una de les portes —la de mar—, fonamental en el paper comercial de la colònia. Aquests metres de muralla, units als 30 metres ja coneguts a altres indrets de la ciutat, fan del Pati Llimona un dels llocs clau per conèixer i entendre la Bàrcino romana.

Bàrcino

Però no queda tot aquí; l'espai remodelat del Centre Cívic també ha incorporat les restes d'uns banys públics del segle I, els coneguts com 'termes portuàries'. La piscina escalonada del 'frigidarium', on les dones es banyaven en aigua freda —la quantitat d'agulles de cabell que s'hi han trobat demostra la feminitat de l'espai—, és, sens dubte, la resta més espectacular.

Totes aquestes restes s'han integrat al nou Centre Cívic, que a partir d'ara estarà especialitzat en fotografia. El seu espai s'ha ampliat a la finca dels números set i nou del carrer Regomir, que era un bloc de pisos del segle XIX, tot i que reaprofitava altres construccions anteriors, com el palau Gualbes, la muralla romana i part de les termes. Precisament, els treballs no han servit només per rescatar el passat romà, sinó també per recuperar alguns elements patrimonials del palau.

Tot aquest conjunt s'ha museïtzat, de forma que al llarg del recorregut el visitant pot contemplar les restes arqueològiques ara recuperades al costat d'àmfores i monedes d'èpoques i procedències diverses. Fins al 12 de maig, el Pati Llimona organitza jornades de portes obertes per descobrir tot aquest passat de Barcelona, que fins no fa gaire estava amagat.

Göbekli Tepe (Turquia)

(en turc “*Pujol Panxut*”) és un antic santuari que s’aixeca en el punt més alt d’una extensa cadena muntanyosa situada a uns 15 Km. al nord-est de la ciutat de Sanliurfa (antiga urfa), en el sud-est de Turquia. El monument, que actualment estan excavant arqueòlegs turcs i alemanys, va ser aixecat per caçadors recol·lectors el X mil·lenni a C.

Misteriosament, tot aquest complex de pedres, pilars i escultures, fou deliberadament enterrat sobre el 8.000 a C. restant oblidat fins ara.

El seu descobriment ha causat un gran interès a tot el món i ha canviat els esquemes i coneixements que afirmaven que només les societats sedentàries del Neolític tenien la capacitat d’aixecar aquest tipus de construccions, unes construccions que en alguns aspectes de la disposició dels seus pilars i les seves estructures, ens recorden els recintes menorquins de taula.

Les excavacions han desenterrat quatre estructures circulars amb murs de pedra seca que contenen a la seva part central unes esteles en forma de “T” envoltant una llar en la que el foc ritual cremaria de dia i de nit. Aquests pilars (alguns d’ells de 10 tones) estan decorats amb figures zoomorfes: guineus, senglars, voltors, lleons, etc. així com també s’hi poden veure nombroses inscultures i cassoles.

Cal tenir present que només s’ha excavat el 5% de tot el jaciment i que caldran quasi cinquanta anys per desenterrar uns altres dotze temples com els ja descoberts.

Göbekli Tepe és possiblement l’indret de culte religiós més antic del món descobert fins ara. Fins que no varen començar les excavacions, era impensable un complex d’aquesta mida per a una comunitat tan antiga. La sòlida seqüència [estratigràfica](#) suggereix varis mil·lennis d’activitat, possiblement, mirant enrere arribaria fins el Mesolític.

